

підтримки міжнародної академічної мобільності з метою інтеграції українських дослідників до європейського науково-освітнього простору тощо.

Інноваційні європейські практики інтеграції шкільної освіти у європейський освітній простір

*О. М. Шпарик,
кандидат педагогічних наук, старший дослідник, старший науковий
співробітник відділу порівняльної педагогіки
Інституту педагогіки НАПН України*

У процесі дослідження *встановлено*, що освітня галузь України в цілому досягла певного рівня підготовки до інтеграції, розвиток системи освіти узгоджується з цілями та політикою ЄС. Україна ініціювала низку заходів, спрямованих на приведення системи середньої освіти у відповідність до європейських стандартів і практик. Водночас залишається низка актуальних євроінтеграційних завдань.

Констатовано, що для розуміння процесу євроінтеграції України, дослідження проблеми інтеграції європейських національних освітніх систем у спільний європейський освітній простір є важливим з кількох ключових причин. По-перше, успішна інтеграція національних освітніх систем європейських країн у єдиний простір дає Україні можливість ознайомитись з кращими практиками та підходами до гармонізації освітніх систем і накопичує досвід, який може бути корисним для України. По-друге, дослідження інтеграції в рамках спільного європейського освітнього простору надає змогу осмислити вимоги та стандарти, яких повинна досягти Україна для повноцінної інтеграції, що у свою чергу допомагає визначити конкретні кроки, які необхідно зробити Україні для адаптації своєї освітньої системи. По-третє, інтеграція до спільного освітнього простору сприяє культурному зближенню та обміну цінностями між країнами, що є важливим для формування спільної ідентичності з європейськими країнами та підтримки курсу України на євроінтеграцію.

Виділено ключові сучасні тенденції в інтеграції та гармонізації освітніх шкільних систем у ЄС, зокрема гармонізація шкільних структур та навчальних програм; забезпечення якості шкільної освіти; впровадження інноваційних методик викладання та оцінювання; цифрова трансформація шкільної освіти; стандартизація вимог до вчителів та підвищення їх кваліфікації; сприяння академічній мобільності учнів та вчителів; забезпечення соціальної інклюзії та рівного доступу до освіти; посилення управлінської та організаційної автономії шкіл тощо. Ці тенденції відображають спільні прагнення до створення інтегрованого, гнучкого та інноваційного Європейського освітнього простору.

Зроблено висновок, що розуміння проблеми інтеграції та гармонізації освітніх шкільних систем у ЄС є важливим для контексту розвитку української освіти і може стати корисним досвідом для реформування шкільної освіти в Україні.